

kvinden har vænnet sig til vold, så det må hun selv om. Det har jeg meget svært ved at forestille mig.

Men jeg vil lige have slået fast, at vi er enige om, at der skal være en vis dokumentation til stede, og at der også allerede i dag er mulighed for, at dokumentationen kan komme mange steder fra, og at det skal vi fastholde.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil selvfølgelig meget gerne fremsende dokumentationen til integrationsministeren, for det er forhold, der hører til i det 19. århundrede, eller det 18. århundrede for den sags skyld. Det er faktisk sådan, at hvis en kvinde ikke sørger for at melde det, første gang hun får tæv, ja, så gælder det ikke rigtig.

Så vil jeg gerne have uddybet svaret, som ministeren forsøgte at give til min kollega tidligere. Mener ministeren ikke, at det er krænkende for retssikkerheden i Danmark, at det rent faktisk er sådan, at kvinder, der går til politiet og anmelder deres mand for vold, er i den situation, at hvis de ikke har permanent opholdstilladelse, så er der to tredjedele chance for, at anmeldelsen fører til, at de selv bliver udvist?

Mener ministeren ikke, at det giver en vis sikkerhed for, at kvinderne aldrig anmelder deres mand, så problemet i virkeligheden ikke er de ca. 200 kvinder, vi taler om her, men mange, mange flere, nemlig alle dem, der ikke tør anmelde deres mand for vold?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Sager, hvor der er vold i ægteskabet, er altid nogle forfærdelige sager, men i forhold til lovgivningen er der nødt til at være nogle grænser, der er nødt til at være en afvejning. Det lægger forslagsstillerne jo også selv op til. Der siger de 1½ år. Vi siger, at i dag er der en praksis, der hedder 2 år, fordi alternativet er, at hvis der slet ikke var nogen kriterier og den risiko slet ikke skulle være der, også i forhold til forslagsstillerens forslag, så skulle den jo være nul. Det er en afvejning.

Kl. 14.55

Jeg synes, det er rimeligt, at der trods alt stadig væk indgår en vurdering af kvindens tilknytning til Danmark, og hvordan det grundlag er, i forhold til om et fortsat ophold i Danmark er det rigtige, eller om hendes tilknytning så trods alt er stærkere til landet, hun kom fra.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu bygger forslagsstillerne netop deres forslag på de rapporter, der er kommet, men også på det gode samarbejde der er med LOKK, som jeg også ved at ministeren og ministeriet har.

Jeg kan godt være enig i nogle af de gode intentioner, ministeren kommer med her, men de sager, vi bliver præsenteret for lige præcis fra LOKK i denne sammenhæng, er jo groteske. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hun ikke kan være enig i, at det er formålstjenligt, at vi får en lovgivning, hvor vi er sikre på, at beviser i voldssager ikke forældes, og at offentlige myndigheder forpligtes til at bevare muligt bevismateriale, sådan at vi ikke kommer i den situation, som fru Elsebeth Gerner Nielsen var inde på, at når man kommer et år efter, så har politiet smidt den rapport i skraldespanden.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hvis det er tilfældet, skal det selvfølgelig sikres. Igen: Jeg tror ikke, vi er så uenige med hensyn til dokumentationen, i hvert fald ikke sådan som jeg læser forslaget.

Men så vil jeg også understrege, at det her jo ikke kun handler om, hvad vi kan gøre, når skaden først er sket. I regeringen mener vi, at de rammer, der er i udlændingeloven, er fornuftige og tilstrækkelig lempelige i forhold til de øvrige regler, men derudover har vi et stærkt fokus på, hvordan vi overhovedet undgår, at det kommer dertil. Det er også det, som regeringen bruger en række ressourcer på, og bl.a. støtter vi LOKK.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne kvittere for de meldinger, ministeren kommer med her, og selvfølgelig også for de andre tiltag, regeringen via socialministeren er kommet med i forhold til kvinder og ikke mindst voldsramte kvinder. Men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren herfra måske ville give en tilkendegivelse af, om det var muligt, at vi kunne sætte os sammen og se på, om der er noget i det her, som vi kan gøre bedre for at sikre voldsramte kvinder de rettigheder, de har.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Som jeg også har sagt tidligere i dag, har jeg meget svært ved at forestille mig mange situationer, hvor jeg vil afvise, at man sætter sig ned og